

การพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานสาระเศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

The Development of Problem-Based Learning Activities on Economic for Matthayomsuksa 3 Students

กฤษดา หงษ์วุธ¹ และทัชชววัฒน์ เหล่าสุวรรณ²

Kritsada Hongwut¹ and Tatchawat Laosuwan²

สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม^{1,2}

Social Studies, The Faculty of Education, Rajabhat Maha sarakham University^{1,2}

Corresponding author, E-mail: Kritsada.254336@gmail.com¹, tatchawat@hotmail.com²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานสาระเศรษฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน สาระเศรษฐศาสตร์กับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีปกติ 3) เปรียบเทียบความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อของนักเรียน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ ปัญหาเป็นฐาน สาระเศรษฐศาสตร์กับเกณฑ์ร้อยละ 80 4) ศึกษาความพึงพอใจ ของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหา เป็นฐาน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/7 เป็นห้องควบคุม และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/10 เป็นห้องทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 12 แผน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3) แบบวัด ความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบใช้ Independent sample t-test และ One sample t-test

ผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน สาระเศรษฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 89.14/82.10 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 2) นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานมี ผลสัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน มีความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อ กิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อ

ABSTRACT

The purpose of this research were to 1) Development of an Inquiry Problem-Based Learning Activities on Economic for Matthayomsuksa 3 was 80/80, 2) compare the students achievement for students who received problem-based learning on Economics with those who learned through traditional methods, 3) compare the students media literacy for students who received problem-based learning on economics with the 80% standard, and 4) studying the satisfaction for students with Inquiry Problem-Based Learning Activities on Economic. The sample consisted for Matthayomsuksa 3/7 students as the control group and Matthayomsuksa 3/10 students as the experimental group selected by Cluster Random Sampling. The instruments used for this research included the activities lesson plan a total of 12 plans, a learning achievement test, an media literacy Media literacy assessment and satisfaction questionnaire. The analysis was accomplished by percentage mean standard deviation and independent samples t-test and One sample t-test

The findings were as follows; 1) the development of an Inquiry Problem-Based Learning Activities on Economic for Matthayomsuksa 3 was 89.14/82.10 which was higher than assigned. 2) Academic achievement of students who received problem-based learning on Economics with those who learned through traditional methods studying was significantly higher than before studying at the .05 level. 3) media literacy for students who received problem-based learning on economics was significantly higher than before studying at the .05 level. 4) Student's satisfaction towards Inquiry Development of an Inquiry Problem-Based Learning Activities on Economic overall it is at the highest level.

Keywords: Problem-based Learning Activities, Academic Achievement, Media Literacy

บทนำ

ในศตวรรษที่ 21 เป็นยุคที่เทคโนโลยีและนวัตกรรมการสื่อสารมีความเจริญก้าวหน้าอย่างก้าวกระโดด ทำให้สื่อมีพลังและสามารถเข้าถึงประชาชนได้อย่างกว้างขวางในเวลาอันรวดเร็ว ส่งผลให้เกิดผลกระทบต่อประชาชนในวงกว้าง มีการบริโภคสื่อในอัตราที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่องผ่านโทรศัพท์มือถือและเครื่องมือทางเทคโนโลยีต่างๆ ซึ่งมีอิทธิพลอย่างมากต่อการรับรู้สื่อของนักเรียน อย่างไรก็ตาม การใช้อินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่ไม่ได้ถูกใช้เพื่อการเรียนรู้ และอัตราการรู้เท่าทันสื่อของนักเรียนยังอยู่ในระดับต่ำ (กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม, 2566, น. 13-17) นอกจากนี้ ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัลที่เป็นไปอย่างก้าวกระโดด ได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีอย่างฉับพลัน (Disruptive Technology) และส่งผลกระทบไม่เพียงแต่ต่อระบบเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของประชาชนทั่วโลกที่ต้องเผชิญกับเทคโนโลยีดิจิทัลในชีวิตประจำวัน ทั้งในด้านการศึกษา การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ การเดินทาง และการใช้ข้อมูลข่าวสารในทุกด้านของชีวิต ดังนั้น เยาวชนรุ่นใหม่จึงต้องเรียนรู้และเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อให้รู้เท่าทันและนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง สังคม และประเทศ ซึ่งถือเป็นบทบาทสำคัญของการศึกษาในการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีทักษะและความรู้ในเรื่องดังกล่าว (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2560, น. 18) รวมถึงการรู้เท่าทันสื่ออย่างมีสติปัญญาในการเลือกรับและวิเคราะห์ข่าวสารจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ข้อมูลให้เกิดประโยชน์และไม่ตกเป็นเหยื่อของผู้ที่ใช้สื่อเพื่อหวังผลประโยชน์ (นักรบ นาคสุวรรณ, 2564, น. 499)

เศรษฐศาสตร์เป็นศาสตร์ที่ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ในด้านการผลิต การบริโภค และการตัดสินใจภายใต้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด นักเรียนจึงควรได้รับการเรียนรู้ผ่านกระบวนการที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์และการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล โดยในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้เศรษฐศาสตร์เป็นสาระสำคัญในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม โดยมุ่งหวังให้นักเรียนเข้าใจแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560, น. 13) อย่างไรก็ตาม

รายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนผดุงนารี ปีการศึกษา 2566 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในวิชาเศรษฐศาสตร์มีแนวโน้มลดลง ซึ่งสะท้อนถึงความจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (โรงเรียนผดุงนารี, 2566) นอกจากนี้ ปัจจัยที่อาจส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ที่ลดลงอาจมาจากการสอนที่ยังคงเน้นการบรรยายมากกว่าการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่กระตุ้นการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน ทำให้ผู้เรียนขาดความเข้าใจเชิงลึกและไม่สามารถเชื่อมโยงเนื้อหากับบริบทในชีวิตจริงได้

การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning) เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ใช้ปัญหาเป็นเครื่องมือในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมาย โดยผู้สอนอาจให้ผู้เรียนเผชิญสถานการณ์ปัญหาจริง หรือจัดสภาพการณ์ให้ผู้เรียนได้เผชิญปัญหาและฝึกกระบวนการวิเคราะห์ปัญหาและแก้ปัญหา ร่วมกันเป็นกลุ่ม ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในปัญหานั้นอย่างชัดเจน ได้เห็นทางเลือกและวิธีการที่หลากหลายในการแก้ปัญหา รวมทั้งช่วยให้ผู้เรียนเกิดความใฝ่รู้ ทักษะกระบวนการคิด และกระบวนการแก้ปัญหาต่างๆ (ทีศนา แคมมณี, 2564, น. 137-138) นอกจากนี้ การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ยังสามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยของจิตติโสภณ นุญชิต (2563, น. 60-67) และสุมาลี เชื้อชัย (2560, น. 41-43) ที่พบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานสามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ทางเศรษฐศาสตร์กับสถานการณ์ในชีวิตจริง สามารถวิเคราะห์ปัญหาในระบบเศรษฐกิจและตัดสินใจเลือกแนวทางที่เหมาะสมเพื่อแก้ปัญหาในบริบทต่าง ๆ ได้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งยังเป็นแนวทางที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติ (Active Learning) ซึ่งสามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้และพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหอย่างเป็นระบบ

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานในสาระเศรษฐศาสตร์

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อ โดยหวังว่าผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้และยกระดับคุณภาพ การศึกษาต่อไป ตลอดจนเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนสามารถพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ข้อมูลจาก สื่อดิจิทัลอย่างมีวิจารณญาณ และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไป ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การศึกษานี้ยังอาจเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในด้านการ วางแผนพัฒนาหลักสูตรและนโยบายทางการศึกษา เพื่อให้แนวทางการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานสามารถนำไปใช้ได้ อย่างแพร่หลายและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานสาระ เศรษฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานสาระเศรษฐศาสตร์กับ นักเรียนที่เรียนโดยวิธีปกติ
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อของ นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานกับเกณฑ์ ร้อยละ 80
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัด กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการ เรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยวิธีปกติ
2. ความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อของนักเรียนที่ได้รับการ จัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังศึกษา อยู่ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนผดุงนารี จำนวน 635 คน
กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังศึกษา อยู่ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนผดุงนารี จำนวน 2 ห้องเรียน ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/10 เป็นกลุ่มควบคุมและ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/7 เป็นกลุ่มทดลอง ได้มาโดยการสุ่ม แบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)
2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
ตัวแปรต้น วิธีการจัดการเรียนรู้ 2 วิธี ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ โดยใช้ปัญหาเป็นฐานและวิธีปกติ
ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถ ในการรู้เท่าทันสื่อ และความพึงพอใจ
3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย
เนื้อหารายวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม รหัสวิชา ส23101 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม (สังคม ศึกษาพื้นฐาน) โรงเรียนผดุงนารี จำนวน 12 แผน 12 ชั่วโมง
4. สถานที่ที่ใช้ในการวิจัย
โรงเรียนผดุงนารี ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
5. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 4 ชนิด โดยมีการสร้างและ ทาคุณภาพ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานสาระเศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีจำนวน 12 แผน รวมเวลา 12 ชั่วโมง เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบให้ ค่ะเหมาะสม ซึ่งผลการประเมิน มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ ระหว่าง 4.80-4.90 มีค่าเฉลี่ยเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระเศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความสอดคล้อง และนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/4 จำนวน 37 คนที่เคยเรียนเนื้อหาเรื่องนี้แล้ว ผลปรากฏว่า มีค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.29-0.79 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.43-0.71 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.76

3. แบบวัดความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 20 ข้อ ลักษณะแบบวัดเป็นข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนโดยใช้ Scoring Rubric เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบผลปรากฏว่ามีค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ 0.29-1

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) จำนวน 10 ข้อ เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบ ผลปรากฏว่าค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80-1.00

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ปัญหาเป็นฐานสาระเศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตร E_1/E_2

2. วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานกับนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติ สาระเศรษฐศาสตร์ โดยใช้สถิติทดสอบ t-test Independent

3. วิเคราะห์ความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็น ฐาน หลังเรียน เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 ใช้สถิติทดสอบ One Sample t-test

4. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นที่มี ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตผู้อำนวยการโรงเรียนผดุงนารี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้

2. ปฐมนิเทศนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3/7 ที่กำหนดให้เป็นกลุ่มทดลองเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน สาระเศรษฐศาสตร์

3. ดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานกับกลุ่มทดลองและสอนแบบปกติกับห้องควบคุมใน วิชาเศรษฐศาสตร์ หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เศรษฐกิจพอเพียงกับการพัฒนาประเทศ หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 บทบาทหน้าที่ของรัฐบาลในการพัฒนาประเทศ และหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 การค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ จำนวน 12 แผนการเรียนรู้ จำนวน 12 ชั่วโมง

4. ให้นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน จำนวน 30 ข้อ

5. ให้นักเรียนกลุ่มทดลองทำแบบวัดความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อ จำนวน 20 ข้อ

6. ให้นักเรียนกลุ่มทดลองทำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อ กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานจำนวน 10 ข้อ

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน สาระเศรษฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 80/80

ประสิทธิภาพของแผนกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานสาระเศรษฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เกิดจากการให้คะแนนใบงานและคะแนนพฤติกรรมระหว่างที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จำนวน 12 แผน 12 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 360 คะแนน และทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 คะแนนนำคะแนนที่ได้มาหาประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของแผนจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน
สาระเศรษฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

กิจกรรม	n	คะแนน เต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
ระหว่าง เรียน	35	360	320.91	7.96	89.14
หลังเรียน	35	30	24.63	1.52	82.10

จากตารางที่ 1 พบว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 89.14 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 82.15 แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานสาระเศรษฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_1/E_2) สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานสาระเศรษฐศาสตร์กับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีปกติ

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มปกติ

กลุ่ม	n	$\bar{X}$	S.D.	Df	t	sig
ทดลอง	35	24.63	1.51	68	15.38	.000*
ปกติ	35	15.14	3.31			

หมายเหตุ. *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน สาระเศรษฐศาสตร์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานกับเกณฑ์ร้อยละ 80

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานกับเกณฑ์ร้อยละ 80

n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	Df	t	Sig
35	20	17.17	1.25	34	5.55	.000*

หมายเหตุ. *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานโดยใช้ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วเทียบกับเกณฑ์ค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง พึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง พึงพอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง พึงพอใจน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด

ตารางที่ 4 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

ข้อ	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล
1	นักเรียนรู้สึกชอบสถานการณ์ปัญหาและภารกิจที่กำหนดให้	4.63	0.55	มากที่สุด
2	นักเรียนรู้สึกชอบที่ได้เรียนรู้จากสถานการณ์ปัญหาจริง	4.49	0.66	มาก
3	นักเรียนรู้สึกพอใจที่ได้สืบค้นข้อมูลเพิ่มเติมจากบทเรียนได้	4.83	0.51	มากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล
4	นักเรียนรู้สึกชอบที่มีโอกาสทำงานด้วยกิจกรรมกลุ่ม	4.77	0.43	มากที่สุด
5	นักเรียนมีความรู้สึกเต็มใจที่จะร่วมมือกับสมาชิกภายในกลุ่ม	4.74	0.44	มากที่สุด
6	นักเรียนรู้สึกชอบที่มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นภายในกลุ่มทำให้กล้าแสดงออก	4.83	0.38	มากที่สุด
7	นักเรียนรู้สึกพอใจที่ได้รับคำแนะนำจากเพื่อนในกลุ่มเมื่อไม่เข้าใจ	4.60	0.69	มากที่สุด
8	นักเรียนรู้สึกชอบที่ได้ฝึกปฏิบัติเรียนรู้ด้วยตนเอง	4.74	0.44	มากที่สุด
9	นักเรียนรู้สึกชอบที่ได้มีโอกาสซักถามคุณครูผู้สอนเมื่อไม่เข้าใจเนื้อหา	4.60	0.69	มากที่สุด
10	นักเรียนรู้สึกชอบที่ได้เชื่อมโยงไปยังแหล่งเรียนรู้อื่นที่เกี่ยวข้อง	4.57	0.50	มากที่สุด
รวม		4.68	0.53	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานสาระเศรษฐศาสตร์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 0.53) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 9 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปหาต่ำสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ข้อ 3 นักเรียนรู้สึกพอใจที่ได้สืบค้นข้อมูลเพิ่มเติมจากบทเรียนได้ และข้อ 6 นักเรียนรู้สึกชอบที่มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นภายในกลุ่มทำให้กล้าแสดงออก ($\bar{X} = 4.83$) รองลงมาได้แก่ ข้อ 4 นักเรียนรู้สึกชอบที่มีโอกาสทำงานด้วยกิจกรรมกลุ่ม ($\bar{X} = 4.77$) และ ข้อ 5 นักเรียนมีความรู้สึกเต็มใจที่จะร่วมมือกับสมาชิกภายในกลุ่ม และข้อ 8 นักเรียนรู้สึกชอบที่ได้ฝึกปฏิบัติเรียนรู้ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.74$) ตามลำดับ และอยู่ในระดับมาก จำนวน 1 ข้อ ได้แก่ ข้อ 2 นักเรียนรู้สึกชอบที่ได้เรียนรู้จากสถานการณ์ปัญหาจริง ($\bar{X} = 4.49$)

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน สาระเศรษฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เท่ากับ 89.14/82.10 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน สาระเศรษฐศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05
3. ความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีส่วนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

1. ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน สาระเศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 89.14/82.10 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ซึ่งมีประเด็นในการอภิปราย ดังต่อไปนี้

ประเด็นแรก การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน สาระเศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีผลการประเมินคุณภาพและความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.80-4.90 ทั้งนี้เนื่องจากแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน สาระเศรษฐศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ผ่านการสร้างอย่างเป็นระบบ โดยวิธีการที่ถูกต้องครบถ้วนโดยได้รับการตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ ก่อนที่จะนำไปใช้จริง และยังเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่หลากหลาย อีกทั้งยังมีการกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันของผู้เรียน ๆ สนใจที่จะศึกษาค้นคว้าอย่างกระตือรือร้น

ประเด็นที่สอง ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน สาระเศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

มีค่าเท่ากับ 89.14/82.10 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 ทั้งนี้เป็นเพราะการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานที่ส่งเสริมและเน้นการเรียนรู้แบบกลุ่มโดยการแสวงหาและศึกษาความรู้กันคว่ำเพื่อสร้างองค์ความรู้ของตนเอง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนจัดการข้อมูลจัดระเบียบข้อมูลให้เป็นระบบชัดเจน สามารถจัดข้อมูลเป็นประเภทลักษณะต่าง ๆ ทำให้มองเห็นความสัมพันธ์ของข้อมูลซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของส่งผลให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพทางการเรียนที่สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อมรรัตน์ สิงห์โท (2566, น.113-123) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน รายวิชาเศรษฐศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า 1) ผลการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน รายวิชาเศรษฐศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.42/81.05 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงนา ทาปลัด (2565, น. 105-109) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมความเป็นพลเมืองสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า 1) ผลการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมความเป็นพลเมืองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่ามีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.02/80.53 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด สอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทรเพ็ญ วันทอง (2566, น. 118-124) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวันและสิทธิในการบริโภค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวันและสิทธิในการบริโภค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 82.15/82.16 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ 80/80 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เมฆาลัย อันทะหงษ์ (2564, น. 71-75) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง กลไกการในระบบเศรษฐกิจ วิชาเศรษฐศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เรื่อง กลไกการในระบบเศรษฐกิจ วิชาเศรษฐศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 88.33/82.22 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ 80/80

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัด กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน สารเศรษฐศาสตร์สูงกว่า

นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เป็นเพราะแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้มีการศึกษา หลักสูตรหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 และ หลักสูตรสถานศึกษา วิเคราะห์มาตรฐาน ตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้อง และได้ ดำเนินการตามขั้นตอนการสร้างข้อสอบตามแนวคิดและทฤษฎี อย่างถูกต้องโดยการนำเอาวิธีการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐานทั้ง 5 ขั้นตอนมาเป็นตัวช่วยในการจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ กานดา ยนตรการการ (2566, น.204-215) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา เรื่อง ทวีปเอเชีย ที่สอนด้วยการใช้ ปัญหาเป็นฐานกับการสอนแบบปกติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม พบว่า 1) ผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองพบว่าคะแนนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียนของกลุ่มควบคุมพบว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา เรื่อง ทวีปเอเชีย ที่สอนด้วยการใช้ปัญหาเป็นฐานสูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ Brittany M. Crowley (2015) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลของการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนประถมศึกษา 6 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนหลังได้รับการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน แสดงให้เห็นถึงความสามารถที่สูงขึ้นในสาขาวิชานี้มากกว่าวิชาอื่นพิจารณาแล้ว ว่าการเรียนการสอนแบบใช้ ปัญหาเป็นฐานประสบผลสำเร็จเมื่อเทียบกับหลักสูตรเดิม

3. ความสามารถในการรู้เท่าทันสื่อของนักเรียนที่ได้รับการจัด กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน สารเศรษฐศาสตร์ หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เป็นเพราะผู้วิจัยได้ออกแบบการจัดการเรียน การสอนในรูปแบบใช้ปัญหาเป็นฐานนักเรียนสามารถแยกแยะ ข้อมูล องค์ประกอบของสิ่งต่าง ๆ และจัดหมวดหมู่ของข้อมูล เพื่อค้นคว้าหาความจริง ความสำคัญ องค์ประกอบสำคัญ หรือ การรู้เท่าทันสื่อของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้อง

กับวิจัยของ เจษฎา สามี (2563, น.94-101) ได้ทำวิจัยเรื่อง ผลการกักการเรียนรู้สังคมศึกษาด้วยการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับวิธีคิดแบบหมวก 6 ใบที่มีต่อการรู้เท่าทันสื่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับวิธีคิดแบบหมวก 6 ใบ มีการรู้เท่าทันสื่อหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ (ร้อยละ 60) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานสาระเศรษฐศาสตร์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.68$) ทั้งนี้เป็นเพราะการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ผู้เรียนพอใจการนำเทคโนโลยี สื่อการสอน วิธีการสอนของครูผู้สอน ทำให้นักเรียนสามารถแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ การรู้เท่าทันสื่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อมรรัตน์ สิงห์โท (2564, น.113-124) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานรายวิชาเศรษฐศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.17) สอดคล้องกับงานวิจัยของ เจษฎา สามี (2563, น.94-101) การพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเรื่อง เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวันและสิทธิในการบริโภค ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจ ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.54) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เมธวลัย จันทะหงษ์ (2564, น.71-75) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเรื่องกลไกราคาในระบบเศรษฐกิจ วิชาเศรษฐศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานมีระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.61)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 ครูผู้สอนต้องอธิบายขั้นตอนและความสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ทำความเข้าใจให้นักเรียนเข้าใจตรงกัน

1.2 ก่อนการจัดการเรียนการสอนครูผู้สอนควรจัดเตรียมเอกสาร เครื่องมือ อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน วัสดุที่เป็นองค์ประกอบของการสอนให้ครบถ้วนสมบูรณ์ เพื่อให้การสอนมีประสิทธิภาพและการสอนออกมาตามแผนที่กำหนดไว้

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ผู้สอนควรนำการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานบูรณาการร่วมกับเทคนิคอื่นๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เกิดความน่าสนใจของรายวิชานั้น ๆ เหมาะสมกับยุคสมัย

2.2 ผู้สอนควรนำการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานไปศึกษาในตัวแปรอื่น ๆ เช่น ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ความสามารถในการคิดอย่างสร้างสรรค์ ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นต้น

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดีเพราะได้รับความกรุณาและช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชร์วัฒน์ เหล่าสุวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการให้คำปรึกษา คำแนะนำ และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดีผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น*

พื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานคร.

กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (2566). *Smart Social*

Media รู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์อย่างสร้างสรรค์.

กรุงเทพฯ: กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร.

กานดา ยนตรการกำจร และอรนุช ลิ้มศิริ (2023). การเปรียบเทียบ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาเรื่องทวีปเอเชียที่
สอนด้วยการใช้ปัญหาเป็นฐานกับการสอนแบบปกติของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลอง
หลวงวิทยาคม. *Academic MCU Buriram Journal*, 8(1),
204-215.

จิตต์ไธณีน บุญเชิด และวาสนา กิระติจำเริญ. (2563). การศึกษา
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสังคมศึกษา และความสามารถใน
การรู้เท่าทันสื่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากการ
จัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน. *Research Community
and Social Development Journal*, 14(4), 251-263.

เจษฎา สามี และเกศินี คุรุณาสวัสดิ์. (2564). ผลการจัดการเรียนรู้
สังคมศึกษาด้วยการเรียนรู้โดยใช้ ปัญหาเป็นฐานร่วมกับวิธี
คิดแบบหมวก 6 ใบที่มีต่อการรู้เท่าทันสื่อของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษา ปี ที่ 2. *วารสารวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัย
ราชภัฏสวนสุนันทา*, 13(2), 55-69.

จันทร์เพ็ญ วันทอง และอรุณ ชูยกระเดื่อง. (2567). การพัฒนา
กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเรื่องเศรษฐศาสตร์
ในชีวิตประจำวันและสิทธิในการบริโภคของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*,
18(1), 116-125.

ดวงนา ทาปลัด. (2565). การพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหา
เป็นฐานเพื่อส่งเสริมความเป็นพลเมืองสำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2 (วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ทีศนา แซมมณี. (2564). ศาสตร์การสอน (พิมพ์ครั้งที่ 14).
กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทรงธรรม ปิ่นโต, จริญญา เปรมศิลป์ และคณะ. (2563). *เศรษฐศาสตร์
เล่มเดียวเอาอยู่*. กรุงเทพฯ: ซีซี. กรุงเทพฯ.

นักรบ นาคสุวรรณ.(2564). การรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์ของ
นักศึกษาไทยในยุคดิจิทัล. *วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี*, 15
(1): 499-502.

เมธาวลัย จันทะหงส์ และอรุณ ชูยกระเดื่อง. (2564). การพัฒนา
กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเรื่องกลไกราคาใน
ระบบเศรษฐกิจวิชาเศรษฐศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.
*วารสารสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม*, 8 (2),326-340

โรงเรียนผดุงนารี. (2566). รายงานการประเมินตนเองของ
สถานศึกษา 2566. มหาสารคาม: โรงเรียนผดุงนารี.

สุมาลี เชื้อชัย. (2561). การพัฒนาหลักสูตรเพื่อส่งเสริมการรู้เท่าทัน
สื่อสารสนเทศและดิจิทัลแก๊งค์ ในรายวิชาเทคโนโลยี
สารสนเทศสำหรับครูประถมศึกษา. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์
วิจัย*, 10(2), 254-267.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.(2560) แผนการศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ.2560-2579. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.

อมรรัตน์ สิงห์ โทและอรุณ ชูยกระเดื่อง. (2564). การพัฒนา
กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน รายวิชาเศรษฐศาสตร์
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่1. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม*, 15(2), 113-124.

Crowley. (2015). *The Effects of Problem-Based learning
on Mathematics Achievement of elementary
students across time*. Western Kentucky University.